

Bohoslužba 21. 2. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Pán s vámi.

Introit: Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu. (Žalm 91,15–16)

Milé sestry, milí bratři, vítám vás všechny v první neděli postního období, zvanou Invocavit – povolal mne.

Píseň: 639

Modlitba: Věrný Bože, tak jako vody potopy smetly zkaženost světa a daly vzejít novému životu, byla i nám v křestní vodě dána možnost nového života v čistotě a spravedlnosti. Dej v našem nitru během tohoto postního období vytrysknout pramenu své milosti, očišťuj naše srdce od všeho, co není svaté a povzbuzuj nás k tomu, abychom žili jako tvé děti, vědomé si tvé lásky a podpory. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Genesis 9,8–17

Píseň: 25,1–4

2. čtení: Marek 1,9–15

Kázání

Začalo postní období. Nebo bychom snad mohli říci také pouštní období. Půst i poušť totiž mají něco společného, souvisejí s nedostatkem, s absencí něčeho. Na poušť nás v první postní neděli uvádí také Písmo. Sotva se Ježíš nechal pokřtít a zahájil tak své veřejné vystoupení, hned se zase kdesi ztrácí. Scéna křtu vypadá idylicky, na Ježíše sestupuje Duch svatý a dostává se mu ujištění o jeho identitě. Jenže to pro něj neznamená začátek pohodlné a bezproblémové kariéry. Vzápětí po tomto skvělém ujištění se, možná pro nás překvapivě, uchyluje do ústraní. Je Duchem směřován právě na poušť. Doslovně bychom mohli přeložit i tak, že byl Duchem na poušť vyhnán či vypuzen. Jako by z Božího hlediska bylo považováno za nutnost, aby si prošel touto iniciační zkušeností. Nezbytnou přípravou na nadcházející službu, nevyhnutelným časem třibení a zkoušení. Můžeme v této souvislosti pomyslet třeba na maturitu, zkoušku dospělosti. Na milník mezi dvěma životními etapami. Uspěje Ježíš,

milovaný a vyvolený Boží Syn, v testu, kterým má projít? Složí zkoušku poslušnosti Bohu úspěšně a bude se moci naplno pustit do díla?

Ačkoli Marek ve své obvyklé stručnosti šetří detaily, a nepoví nám nic o tom, jakým pokušením Ježíš čelil, přece nám něco prozradí. Nezamlčí, kdo kromě Ježíše představují aktéry tohoto dění. Zkoušejícím je satan, nepřítel Boha i člověka, rafinovaný propagátor jednoduchých a pohodlných řešení. Zkrátka pokušitel. Třídou je poušť. Dalšími účastníky zkoušky, představme si je jako členy zkušební komise, jsou divoká zvířata. Ublíží zkoušenému, nebo ho nechají být? A pak jsou zde andělé, ti by mohli mít na starosti třeba závěrečnou oslavu. Pokud tedy bude co slavit.

Takové personální obsazení připomíná poměry ve ztraceném ráji, i když se paradoxně ocitáme na poušti. Tehdy v rajské zahradě, v době prvotní blaženosti, žili lidé a zvířata i celá příroda v souladu a harmonii. Podle jednoho spisu vzniklého zhruba v době Ježíšově jedli lidé pokrm andělů. A pak se objevil satan, něco člověku našeptal, ten ho poslechl a rajskému životu byl rázem konec. Mezi člověkem a přírodou to začalo skřípat. Lidem, a nejen jim, nastaly těžké časy.

Marek přímo neřekne, zda Ježíš nad d'áblem v této zkoušce zvítězil. Jeho vysvědčení nám neukáže. Avšak to, že šelmy zkoušenému neublížily a andělé mu sloužili, nám může posloužit jako odpověď. A jako náznak toho, že Ježíš, v křesťanské tradici považovaný za nového Adama, napravuje pochybení Adama prvního, neruší svůj vztah s Bohem a otevírá lidem opět přístup do ráje. Nebo chcete-li, do Božího království. Vztahy v celém stvoření se obnovují. A také se ukazuje, že ve spojení s Bohem je možné satanovi nepodlehout. Ale konečné vítězství to ještě není. Všechno zatím není tak, jak má být. S d'áblem a jeho působením se bude Ježíš utkávat i nadále. Ale protože v této zkoušce věrnosti Bohu uspěl a nepodlehl d'ábelskému našeptávání, bude moci satanským silám dávat za vyučenou.

Po úspěšném absolvování této zkoušky tak může Ježíš opravdu začít veřejně působit. Hlásat, dosvědčovat a zpřítomňovat Boží království a vyzývat k víře a pokání. K návratu k Bohu a k pravému lidskému určení, k nápravě toho, co je pokažené. Je mu dána moc mařit skutky d'áblov a pomáhat lidem se z nich vymanit.

Pro sebe si z tohoto oddílu můžeme vzít třeba to, že křest, vstup do společenství s Bohem, není magickou ochranou proti pokušením a zkouškám. Křestní voda nás, podobně jako Ježíše, neochrání před kontaktem s veškerými bakteriemi zla. Právě naopak, jsme přece posláni, abychom podle jeho příkladu hříchu a pokušení čelili. Kdyby na nás hřích nemohl, nebylo by možné podlehnout pokušení. Protože však nejsme vůči hříchu imunní, je naším celoživotním úkolem rozlišovat dobro od zla a stavět se v jejich vzájemném boji na správnou stranu.

A pak je tady ta symbolika pouště a půstu, odříkání si něčeho, pocíťování nedostatku. Právě sebeomezování, odpírání si něčeho, máme, přinejmenším teoreticky, s postním obdobím spojené. Jenže půst prožíváme vlastně už téměř celý rok. Nedobrovolný půst. Bylo nám sebráno mnoho z toho, nač jsme byli zvyklí a co nás těšilo. A čekáme, až tato podivná doba skončí a situace se vrátí do starých kolejí. Až se budeme moci vrátit z pouště zase do civilizovaného, nám dobře známého světa.

Avšak pobyt na poušti může být prospěšný. Dokonce nutný, jak tomu napovídá příběh o Ježíšově vypuzení na toto nehostinné místo. Ano, můžeme jen pasivně čekat, až tato doba pomine a vše se vrátí k normálu. Ale můžeme také přijmout současnou situaci jako příležitost, jako důležitý čas a vyplnit ji smysluplně. Žádný lepší čas ostatně momentálně k dispozici nemáme. Snad je to příležitost změnit v našem soukromém, církevním i společenském chování to, co není dlouhodobě přínosné. Zapracovat na sobě, posunout se dál. Pomoci potřebným. Udělat něco pro to, aby budoucnost byla lepší než minulost.

Poušť je v biblické tradici místo dvojznačné. Je to prostor působení nečistých sil, číhá zde nebezpečí a pokušení. Je to však také místo Boží blízkosti a péče. Do Země zaslíbené museli Izraelci putovat právě přes poušť. Země zaslíbená, opět otevřený ráj, Boží království. Ať již si zvolíme kterýkoli z těchto pojmů, jedná se o skutečnost, která ve své plnosti leží před námi a k níž máme směřovat svůj zrak a své kroky. Že je třeba na této cestě občas projít pouští, něčím tíživým či děsivým, s tím musíme počítat. A nejen v této době. Takové chvíle se objevují v našich životech častěji. Smíme však také počítat s Boží pomocí. Prosit o ni. A tak se nedejme v této situaci ochromit. Jistě, mnohé dělat nemůžeme, nebo bychom neměli, mnohé je rozumné odložit na příhodnější dobu. Ale to neznamená, že nelze dělat nic, že nic nemá smysl. Zasevejme tedy semena, z nichž dříve nebo později vyrostou dobré a užitečné rostliny. Využijme dobře čas, který je nám svěřen.

Vyznání vin

Slovo milosti

Apoštolské vyznání víry

Píseň: 308,1–9

Večeře Páně

Píseň: 308,10–15

Přímluvy: Volejme k Bohu slovy „Prosíme Tě, vyslyš nás“.

Dobrý Bože, tvůj Syn se pro nás vzdal mnohého. Uč nás přijímat i nepříjemná omezení trpělivě a prožívat současnou dobu moudře a smysluplně. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme o zlepšení nynější vážné situace. Dej, abychom jako jednotlivci i jako národ jednali zodpovědně a solidárně. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme za zdravotníky a další profese přetížené péčí o množství pacientů. Daruj jim sílu a trpělivost. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme za ty, kteří v důsledku pandemie přišli o práci, o vztahy nebo o možnost řádně se vzdělávat. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme za lidi, kteří se vlastní vinou dostali do potíží. Pomoz jim najít cestu z těžkostí a dej, abychom jimi nepohrdali. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme za ty, kteří se stali obětmi nepravostí jiných lidí. Buď jim nablízku a dávej jim naději na lepší budoucnost. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme za sebe, abychom jako křesťané přispívali k pokoji a spravedlnosti ve světě. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosíme za křesťany, kteří čelí pronásledování, nespravedlivým rozsudkům a nenávisti. Prosíme Tě, vyslyš nás.

A vše ostatní, co máme na srdci, předložme Pánu v tiché modlitbě.

Ohlášky

- začalo Postní období a Středisko humanitární a rozvojové spolupráce Diakonie ČCE i letos vyhlásilo Postní sbírku, ke které se můžete připojit. Více informací o účelu letošní sbírky se můžete dočíst pod tímto odkazem: www.postnisbirka.cz Svůj dar můžete zaslat převodem nebo v hotovosti po bohoslužbách v kanceláři na sběrací listinu.

- dle stávajících vyhlášených úprav na Trutnovsku je povinností při setkávání na veřejných místech nosit jednorázovou roušku nebo respirátor. Bohoslužby se konat mohou v rámci dosud platných opatření. Vzhledem k vysokému počtu nakažených budeme pokračovat ve stávajícím způsobu sborové práce. V případě změn informace zveřejníme na webových stránkách sboru. Sledujte je.

- úterý - v 17:00 se sejde staršovstvo on-line,

- čtvrtek - v 17:15 proběhne střední generace on-line. Kdo se chcete připojit a nevíte jak, kontaktujte br. faráře. Jedná se o otevřené setkání všem, kdo mají zájem.

- neděle - v 9:00 se sejdem k bohoslužbám. Text bohoslužeb je současně vyvěšován na webových stránkách sboru a naleznete tam také odkaz na zvukový záznam bohoslužeb.

- narozeniny v týdnu oslaví sestra Eva Vávrová st. Přejeme jí vše dobré a hojnost božího požehnání do dalších dnů.

Poslání: Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. (Efezským 5,15–16)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 690